

DOMOVNÍK

č. 8 – ZÁŘÍ 2011

CITÁT MĚSÍCE: „Máte-li peníze, jste takřka bez chyby.“

François de La ROCHEFOUCAULD, francouzský spisovatel a moralista

Dále čtete:

- V denním stacionáři se lidem líbí (str. 2)
- Interview s Hanou Ansorgovou (str. 4)
- Koniček maséra Václava Fišera (str. 5)

Fénix - osvědčená služba pomáhá od září na nové adrese

Jen málokdo snese všechno, co mu život naloží. Někdy však pomůže, když si má člověk o svém problému s kým popovídat, vyplakat mu svá trápení, popustit uzdu zadržovaným emocím – tak jako to udělala pětáctýřicetiletá paní Lenka, kterou potkalo těžké období a ona si náhle se životem nevěděla rady.

„V práci potřebovali někoho vyhodit. Že to padne na mně, tak s tím jsem vůbec nepočítala. Dělal jsem odbornou práci, žádné připomínky k mé osobě nebyly. Bylo těžké vyrovnat se s faktem, že na mé místo šla slečna, která ve firmě do té doby vařila kávu a zvedala telefony. Aby mou práci zvládla, firma do ní investovala nemalé peníze a vyslala ji na různé kurzy a školení. Práci dnes neseženou mladí, natož žena ve středním věku. To chození na pracovní úřad, na sociálku – to je snad nejvíce ponižující. Dívají se na vás jako na obtížný hmyz, dávají vám stále stejné otázky a dostáváte stupidní úkoly typu napsání životopisu. Dají vám nuznou almužnu a musíte se všeho vzdát. Když pak večer pustíte televizi, den co den z úst politiků, které jste do té doby volili, slyšíte, že za neutěšenou ekonomickou

situaci ve státě můžete vlastně vy, protože nezaměstnaní projedli republiku a ať jdou tedy zametat sousedovi. To už jsem se cítila jako odpad a uvažovala o sebevraždě,“ líčí svůj příběh paní Lenka. O službě krizové intervence, kterou nabízí Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava se dočetla v novinách a pud sebezáchovy jí přinutil vydat se zde požádat o pomoc. Dostalo se jí psycho-sociální pomoci a dodnes je s pracovníkyněmi Naděje v kontaktu. „Vděčím jim za mnohé, už tak černě neuvažuji,“ dodává paní Lenka. Aby měli klienti, kteří potřebují krizovou intervenci, větší komfort, rozhodli se v Naději pro modernizaci a zkvalitnění této osvědčené služby a začali pracovat na projektu Fénix, který ji oddělí od fakultativních služeb osobám, žádajícím o hmotnou po-

moc. Ta bude nadále poskytována jako dosud na Kylešovské ulici 10 v Opavě v úterý a ve čtvrtek, kdežto projekt Fénix poběží na nové adrese – ve 3. patře na Zacpalově ulici 27 v Opavě.

„Projekt Fénix začne fungovat 1. září a zaručuje základní psychologickou první pomoc a intervenci v krizi s následnými službami, jako například zajištěním terapeuta. Naším cílem je pomoci klientovi překonat krizové období, stabilizovat jeho psychický stav a navrátit jej zpět na úroveň před krizí. Nové místo přispěje k pocitu bezpečí, klient se nemusí obávat o diskrétnost,“ uvádí vedoucí charitního střediska Naděje Veronika Prchalová. Služba je samozřejmě bezplatná a v případě potřeby je zdarma i jedno terapeutické sezení s psychologem.

„Našími klienty jsou lidé starší 19 let, kteří jsou v těžké životní situaci, a to z nejrůznějších příčin, například kvůli úmrtí blízké osoby, vážné nemoci, rozchodu, problémům v klimakteriu, pocitu samoty, citovým zmatkům, hledání identity, či po děsivých prožitcích,“ vyjmenovává Veronika Prchalová některé důvody, které člověka často zaženou do kouta. Nutno dodat, že součástí služby není právní poradenství.

Jak už jsme uvedli, projekt Fénix bude probíhat na Zacpalově ulici 27 v Opavě, a to na objednávkou v pondělí od 12 do 15,30 hodin, ve středu od 8 do 12 hodin a v pátek od 8 do 15 hodin.

Bez předchozího objednání mohou klienti přijít v pondělí od 8 do 12 hodin a ve středu od 12 do 16 hodin. Objednat se lze na tel. číslo 737 615 459!

Slovo ředitele

Přijďte do Vlastoviček

Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zdravotně postižené ve Vlastovicích oslaví v září významné

jubileum. Už patnáct let skýtá toto ojedinělé zařízení domov a sociální rehabilitaci nevidomým z celé republiky. Vzhledem k tomu, že jsem byl členem přípravného týmu a prvních osm let také vedoucím domu, probouzí ve mně blížící se výročí řadu vzpomínek na dobu, kdy jsme plni entuziasmu chystali jeho otevření. Těšili jsme se na první obyvatele, kteří by jinak byli odsouzeni prožít život v domovech důchodců. Věřili jsme, že zde naleznou nový a laskavý domov, že se naučí samostatnosti, že někteří získají i práci. Když se dnes ohlédnu zpět, jsem nesmírně rád, že naše představy nezůstaly v rovině zbožných přání, že vlastně všechno, v co jsme tehdy doufali, jsme také dokázali uvést v život. Za ta léta se ve Vlastovičkách mnohé změnilo, mnozí obyvatelé se dokázali natolik osamostatnit, že dnes žijí v běžném bydlení, chodí do práce, starají se o děti a věnují se svým zálibám. Někteří klienti se po nějakém čase zase vrátili, ale i to svědčí o jednom – vrátili se tam, kde se cítili dobře – domů. Oslava patnáctých narozenin Domu sv. Cyrila a Metoděje se uskuteční 28. září. Přístup na ni bude mít i veřejnost, která si bude moci prohlédnout dům a spolu s jeho obyvateli prožít zábavné odpoledne, jehož přípravy jsou již v plném proudu. Já se do Vlastoviček rozhodně vypravím a srdečně zvu i vás.

Jan HANUŠ, ředitel

+ ZÁŘÍ

Farmářské trhy Charitě pomáhají

Charitní účast na opavských farmářských trzích, kde mají Chráněné dílny sv. Josefa každý pátek zdarma k dispozici dřevěný stánek, přináší své ovoce. Denní tržby jsou okolo dvou tisíc korun, avšak ještě důležitější je reklama pro dílny a charitní obchod. Lidé se s prodejci dávají do řeči a přitom se dovědí, kdo jsme, jak fungujeme a kde je možnost nakoupit si další originální zboží.

- ZÁŘÍ

Problém s bojlerem

V domě chráněného bydlení na ulici U Trojice jsou již nějakou dobu problémy s bojlerem na teplou vodu. Nastal menší únik vody, která promáčela zeď jednoho z bytů. Jak uvedl pracovník Chráněného bydlení Pavel Vilášek, věc se řeší s firmou Dalkia a jak všichni doufají, celé zařízení snad bude brzy vyměněno.

TERNO
SUPERMARKET

STALO SE

• Byli jsme na Colours

Součástí letošního festivalu Colours of Ostrava byl také chráněný jarmark. Pořádala jej Nadace OKD ve spolupráci s firmou ArcelorMittal a pozvala na něj řadu neziskových organizací. Pozvání do velkého stanu na Masarykově náměstí v Ostravě dostala také Charita Opava, již reprezentovaly Chráněné dílny sv. Josefa se svými keramickými a šitými výrobky. Největší zájem byl o keramické záby a rúže, které se okamžitě vyprodaly.

• Ohrožovaly nás vosy

O prázdninách jsme v Charitě zaznamenali větší výskyt vos, které začaly létat až do recepce a byly agresivní. Jak zjistil údržbář Aleš Remeš, vosy si vystavěly hnízdo na těžko přístupném místě na půdě. Zavolal proto na integrovanou linku záchranného systému a do dvaceti minut přijeli hasiči. Jeden z nich pak ve speciálním obleku nastoupil do akce a nezvané „návštěvníky“ zlikvidoval.

• V Krnově u přátel

V srpnu se byli pracovníci a klienti střediska Chráněného bydlení podívat v zařízení Salvátor Krnov, které provozuje Charita Ostrava. Salvátor poskytuje bydlení lidem s duševním onemocněním, kteří si v běžné domácnosti nejsou schopni sami poradit. Návštěvníci se podívali, jak se zde klientům žije, prohlédli si zahradu, dílnu i kapli a seznámili se také s nabídkou aktivit. Mnohým se líbilo, že bydlíci si do Salvátora mohou přinést nejen vlastní vybavení, ale mohou zde chovat i malá domácí zvířátka. Po prohlídce pak opavské Charitáky čekal ještě výšlap na Cvilín. To jim dalo zabrat, protože cesta vede do kopce a k rozhledně je to 203 schodů. Nicméně odměnou byl nádherný pohled na Krnov.

KALENDÁRIUM

* **V září 1991** byl otevřen charitní šatník Střediska vzájemné pomoci na Masarykově ulici.

* **29. září 1996** vznikly Chráněné dílny sv. Josefa pro zdravotně postižené.

* **1. září 2004** převzal vedení Charity Opava Jan Hanuš.

* **27. září 2004** se řádové sestry Klarisky – kapucínky modlily za Charitu Opava.

* **13. září 2006** navštívil Charitu Opava americký velvyslanec William J. Cabaniss.

Paní Marii se ve stacionáři líbí, je mezi lidmi a zase se cítí aktivní

Marie Višková se svou klíčovou pracovnící Michaelou Mošovou.

Paní Marie Višková je jednou z klientek Denního stacionáře pro seniory Charity Opava. Je téměř slepá, po operaci sítnice přišla o zrak a dnes vidí jen matné obrysy. Je jí sice už pětasedmdesát, ale jak sama říká, přes svůj handicap chce život prožívat co neaktivněji i ve stáří. Sedět sama doma celý den u rádia, to není nic pro ni.

Brzy proběhnou dva mezinárodní dny, vztahující se právě ke stáří, a to Mezinárodní den Alzheimerovy choroby (21. 9.) a Mezinárodní den seniorů (1. 10.). A to byl také impuls k naší návštěvě v denním stacionáři, abychom se podívali, jak zde seniory tráví svůj čas. První s kým jsme hovořili byla paní Marie Višková.

„Měla jsem kdysi kamarádku, která do denního stacionáře chodila a moc si to pochvalovala. Když jsem přestala

vidět, bylo jasné, že život se mi změnil, že většinu věcí, které jsem byla zvyklá dělat, už dělat nebudu moci. Ale nechtěla jsem to vzdát a hned jsem si vzpomněla na stacionář. Promluvila jsem si s dcerou, aby mě tam přihlásila,“ říká paní Maruška. Stacionář navštěvuje už půl roku a je spokojená. „Když máte kolem sebe dobré lidi, je to fajn. Pobavíme se tady, posmějeme, trénujeme paměť, hrajeme na nástroje a děláme tolik činností, že

ten den uteče jak voda. Pravidelně k nám chodí děti a také paní s pejskem na canisterapii. A personál je úplně vynikající,“ usmívá se a obrací hlavu do míst, kde tuší svou klíčovou pracovníci Michaelou Mošovou, která ji touto službou provází.

Ostatně každá z babiček tady má svůj příběh, podobný většinou jen v jediném – a to, že se již o sebe nemohou samy postarat. V době, kdy jsme stacionář navštívili, některé z klientek právě odpočívaly po obědě. Některé si povídaly, jiné po dobrém jídle trochu pospávaly a čtevičky „karbanic“ hrála žolíky. Ovšem není to jen taková idylka, jak se může zdát. Právě odpolední siesta je také dobou, kdy je třeba více dopomoci s osobní hygienou. Patří sem například asistence při použití toalety, u některých klientů pak i pomoc s osprchováním. Děvčátka, jak pracovníci stacionáře některé klientky říkají, to zvládají naprosto profesionálně a navíc s citem. Bez toho, že by člověk pocítil sebemenší ztrátu důstojnosti.

A jak seniory z denního stacionáře oslaví svůj velký den? Na to jsme se zeptali vedoucí Jany Řehulkové. „Stalo se již pěknou tradicí, že každoročně chodíme do restaurace na slavnostní oběd. Letos to uděláme stejně. Naši klienti už se tam běžně nedostávají, takže se moc těší. A nás zase těší, když vidíme, jakou mají radost.“

Desetiletý Mraveneček otevře své dveře

Denní stacionář Charity Opava Mraveneček vznikl především proto, aby děti a mladí lidé s těžkým mentálním a kombinovaným postižením nemuseli svůj život prožít v ústavu. Aby mohli žít doma a rodina přitom nebyla nepřetržitou náročnou péčí přetížena.

Provoz byl zahájen 27. září 2001 a vůbec prvním klientem byl tehdy 15 letý Petr Kreisel, který jej navštěvuje dodnes. Desetileté jubileum, které Mraveneček letos oslaví, je tedy i jeho výročí. A protože Petr se lépe vyjadřuje za pomoci usnadňované komunikace, jeho slova o tom, že je v Mravenečku šťastný a že se do

něj vždycky těší, tlumočí pracovníce stacionáře Eva Dubová, která se na tuto metodu úspěšně specializuje již pět let.

Mraveneček v současnosti pečuje o šestnáct mladých lidí, vzhledem k závažnosti jejich postižení je ale denní kapacita šest klientů. Každému z nich je věnována individuální

péče, která zahrnuje různé druhy terapií.

Jak vzpomíná bývalý vedoucí Mravenečku Hynek Závorka, provoz začínal se dvěma klienty. „Zprvu jsem měl obavy, zda se nám stacionář podaří naplnit. Tehdy mě podpořila paní ředitelka Ekslerová, která mi říkala, ať se nebojím, že nástup bude postupný. A měla pravdu. Brzy přicházeli další až se počet ustálil na šestnácti.“ Klienti přicházeli z domácího prostředí, a přestože stacionář byl v jejich životě něčím úplně novým, adaptovali se v tomto malém zařízení dobře a brzy u nich bylo znatelné i první malé pokroky.

Chcete se podívat, jak to v Mravenečku chodí, jak se zde o klienty s těžkým postižením starají, co všechno se Tito mladí lidé už naučili, jak se zdokonalují a jaké pomůcky při tom používají?

U příležitosti krásného jubilea, jakým desetileté výročí bezesporu je, se za plného provozu uskuteční Den otevřených dveří, a to v úterý 27. září od 8 do 14 hodin. Mraveneček sídlí na Neumannově ulici 3 v Opavě – Jaktarži. Srdečně všechny zveme!

Mnoho dětí si letos v Neškole užilo velmi vydařené prázdniny

Svatava Bláhová je neustále v obležení malých dívků.

Letos o prázdninách zažilo charitní mateřské centrum Neškola takový malý boom v zájmu o své služby. „S loňským létem se to nedá vůbec srovnat,“ potvrdila nám vedoucí Svatava Bláhová. Po celou dobu byla Neškola plná dětí, které zde trávily prázdniny, ale přibýly i další maminky, pro které bylo objevení centra velkým přínosem

Milena Zajíčková se po více než čtyřech letech života v bavorském Heidenheimu vrátila zpět do Opavy. Existenci Neškoly uvítala, protože obdobná zařízení jsou v Německu v každé větší vesnici a sama je navštěvovala.

„Říká se jim Krabel Gruppe. Maminky i s dětmi se sejdou ráno na snídání, dá se říci, že sedí u stejného velkého stolu, jaký je tady v Neškole, děti si hrají a ony si povídají nebo něco tvoří. V Německu jsou

tyto skupiny velmi oblíbené a hojně navštěvované,“ vysvětluje maminka čtyřleté Michaely a několika-měsíční Melisky.

Na Neškole oceňuje především službu hlídání dětí, kterou již mnohokrát využila a mimo jiné chodí také na cvičení pro maminky. „Pokud bych šla na aerobik, stojí to nejméně sedmdesát korun, cvičení tady je za třicet,“ říká nadšená paní Milena a dodává, že všude kam přijde Neškolu propaguje.

Služeb Neškoly využili letos i někteří zaměstnanci Charity. Prázdniny si zde užívali například Maruška Židková, Tomáš Veverka a Matěj Kurinec. „Těší mě, že se také přihlásily děti, jejichž maminky do Neškoly nikdy nechodily a že se jim tady líbí. Připravili jsme zajímavý program a určitě pomohlo i to, že se o Neškole dost psalo v regionálním tisku,“ uvádí Svatava Bláhová, která je neustále v obležení malých dívků.

Zájem o charitní mateřské centrum projevila i televize RTA a natočila reportáž z výletu do Vlašoviček. Z toho byla potěšená Nikolka Hendrychová, protože se dostala do hledáčku kamery a mohla přes ni pozdravit své rodiče a brášku Ondru. Vedoucí Svatava Bláhová navíc v pořadu Minuty regionu na Primě vystoupila jako host dne a dostala tak velký prostor, aby Neškolu představila těm, kteří o ní zatím nevědí.

Denisi Volnému se nejlíbíl výlet do Albertovce, kde se projel drožkou, ale byl rád i v Neškole, kde se vyblbnul s klukama a moc ho bavilo, když maloval hrníček pro maminku. Celkově letošní prázdniny zhodnotil dvanáctiletý Denis jako suprové. A že víc přšelo než svítilo sluníčko? Tak to mu ale vůbec nevadilo, protože v Neškole si léto užil podle svých představ.

Dům sv. Cyrila a Metoděje oslaví 15 let

„Chceme prosit, aby zde přebývala láska Kristova, protože to je to, co vytváří domov...“ Tato slova zazněla před patnácti lety z úst biskupa Františka Lobkowitze při slavnostním otevření Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách, který Charita Opava vybudovala pro lidi se zrakovým postižením.

O tom, že biskupova prosba byla vyslyšena, je přesvědčena jedna z prvních obyvatelek Iveta Dunková. Nastěhovala se sem 10. října 1996 s nadějí, že se osamostatní a získá pracovní uplatnění. Tenkrát ještě netušila, že zde nalezne nejen skutečný domov a zaměstnání, ale že jí osud ve Vlašovičkách

chystá i extra bonus, a to manžela Sebastiána.

Spolu s ním a dalšími obyvateli se už paní Iveta těší na oslavu patnáctiletého jubilea, která se uskuteční ve středu 28. září. V tento den se dům otevře také veřejnosti. „Od 14 hodin si lidé zvenčí budou moci prohlédnout dům, uvidí, jaké

kompensační pomůcky naši klienti používají a provedeme je i chráněnou dílnou. Věřím, že je bude zajímat, jaké krásné věci dokáží nevidomí vytvořit,“ říká vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Eva Kubesová.

V 15 hodin se ve zdejším kapli uskuteční mše svatá, kterou bude celebrat otec Petr Kříbek. V zábavném programu poté vystoupí klaun Mirek Bulanda s partnerkou, taneční představení přislíbil špičkový taneční mistr Mirek Spáčil a k tanci a poslechu zahraje country kapela Fram ze Slavkova. V rámci programu se uskuteční i módní přehlídka chráněné dílny. Malou kolekci podzimní módy, v níž nechybí pletená ponča, šaty, tkané kabáty, čepice a tašky, navrhla sama vedoucí dílny Marie Bennková. V rolích modelek se představí zaměstnankyně dílny, obyvatelé domu a dokonce i její dcery.

„Pokud by se někomu naše oblečení a doplňky líbily, může si je u nás koupit nebo nechat vyrobit na zakázku,“ ubezpečila nás vedoucí chráněné dílny Marie Bennková.

Stane se

• Pouť Hlučínkem

Klub sv. Anežky – dobrovolné sdružení Charity Opava pořádá v úterý 13. září Putování po církevních památkách Hlučínska. Poutníci se zúčastní mše svaté v poutním kostele sv. Vavřince v Píšti a prohlédnou si kostel sv. Stanislava v Bolicích, kostel sv. Jana Křtitele v Sudicích a v Hněvošicích dřevěný kostelík sv. Petra a Pavla a nový kostel Krista, dobrého pastýře. Odjezd je v 8 hodin z Rybího trhu v Opavě. Cena zájezdu činí 140 korun. Zájemci se mohou obrátit na paní Földynovou nebo paní Smolkovou, telefon: 737 353 999 a 721 570 543.

• Dílny jedou do světa

Září prožijí Chráněné dílny sv. Josefa ve znamení tržních akcí. Díky finanční podpoře Nadace OKD mohou dílny realizovat prodeje svého zboží i ve vzdálenějších místech. Již 3. září budou na Hornickém dni v Karviné a zároveň v Návsi u Jablunkova, kde se konají oblastní dožínky. Od 8. do 10. září se dílny poprvé zúčastní veletrhu Senior v Praze a 14. září se již tradičně objeví na Dni sociálních služeb, který proběhne v Opavě na Horním náměstí. „Náročný bude i víkend 17. – 18. září, protože jedeme na velký hrncířský jarmark do Kunštátu a v neděli budeme prodávat na Dni dřeva v prostorách slezskoostravského hradu,“ uvedl marketingový pracovník Pavel Sefránek.

Napsali o nás

• Nepřispívejte podvodníkům!

„Naše noviny REGION OPAVSKO jsou jedním z partnerů opavské Charity, neboť dobře víme, jak těžké je v dnešní době získávat peníze na pomoc potřebným. O to větším rozhořčením mne naplňuje zjištění, že „dobrovolníci“, kteří zaplnili v posledních týdnech centra českých měst, - Opavu nevyjímaje, jsou zřejmě (i když možná ne všichni) jen parazité přizívající se na zbytcích ochoty dobrých lidí pomoci druhým. I když vím, že tím ještě více znesnadním úsilí těch poctivých, musím naše čtenáře vyvarovat: NEDÁVEJTE ŽÁDNÉ PENÍŽE POULIČNÍM ŠKEMRALŮM.“

Z. Jeník, REGION OPAVSKO
16. srpna 2011

„Třídění odpadu pomáhá přírodě i dětem,“ vysvětluje manažerka marketingu firmy ASEKOL s.r.o. Hana Ansorgová

Firma ASEKOL s.r.o. je jedním z nejvýznamnějších partnerů Chráněné technické dílny Charity Opava. Dává totiž práci jejím zdravotně postiženým zaměstnancům, kteří by na běžném trhu práce neměli sebemenší šanci. Tato neziskové hospodařící společnost organizuje celostátní systém zpětného odběru elektrozařízení a na jeho ekologické recyklaci se podílí také Chráněná technická dílna ve Velkých Hořticích. S manažerkou marketingu Hanou Ansorgovou jsme hovořili nejen o důležitosti třídění elektroodpadu, ale také o zajímavých osvětových a charitativních projektech firmy ASEKOL.

*** Ve větších městech, mimo jiné i v Opavě, jste nedávno rozmístili červené kontejnery na elektroodpad. Proč jste se pro tento krok rozhodli a co do nich lidé mohou házet?**

Červené kontejnery, které jsme instalovali za podpory Státního fondu životního prostředí, lidem výrazně usnadňují třídění elektrospotřebičů. Jejich stanoviště jsou v nejhustěji obydlených částech měst, takže jsou snadno dostupné. Vrhovat do nich lidé mohou baterie a drobná elektrozařízení, jako jsou např. kalkulačky, rádia, drobné počítačové vybavení, discmany, telefony, elektronické hračky a podobně. Do kontejnerů naopak nepatří televizory, počítačové monitory, zářivky, úsporné žárovky a spotřebiče větší než 30 x 50 cm, což je rozměr otvoru kontejnerů.

*** Jistě už máte nějaké poznatky, zda se kontejnery plní nebo zda si na to lidé ještě nezvykli...**

Z ohlasů veřejnosti víme, že si lidé kontejnerů všimají a využívají je. Měsíc od měsíce roste množství elektroodpadu, který do nich lidé vhodí. V současnosti je v Česku na 1 400 červených kontejnerů a my věříme, že se brzy stanou něčím tak samozřejmým, jako jsou kontejnery na sklo, plast a papír.

*** Údajně jste schopni vyčíslit vliv ekologické recyklace na životní prostředí. Můžete našim čtenářům uvést nějaký příklad?**

Ekologická recyklace elektrospotřebičů má dva významy. Za prvé se tříděním a následnou recyklací zabráni úniku škodlivých látek, jako je rtuť či olovo, do přírody. K tomu totiž může dojít, když se spotřebič dostane na skládku běžného odpadu. Za druhé se recyklací může zpětně využít více než 80 % materiálů, které zařízení obsahuje. Získáváme tak nezanebatelné množství druhotných surovin, které není nutné nákladně těžit přímo z přírodních zdrojů. Z odborných studií vyplývá,

že například recyklací jednoho televizoru se ušetří 2,9 litru ropy nebo 162,4 kWh elektrické energie. Občané Moravskoslezského kraje tak sběrem a recyklací televizí a monitorů jen za loňský rok uspořili 195 405 litrů ropy nebo 9 874 MWh elektřiny, což je více než průměrná spotřeba energie celého Moravskoslezského kraje za půl dne. V kraji se také podařilo snížit produkci oxidu uhličitého o 2,12 kg na jednoho občana. Takové množství v y - p r o - d u - k u - j e

m o - t o - r o v ý v l a k b ě h e m o s m i j í z d m e z i P r a h o u a O s t r a v o u . D á l e u v e d u p ř í k l a d s m o b i l n í m i t e l e f o n y . V j e d n o m m o b i l u j e 0,35 g r a m ů s t ř í b r a , 16 g r a m ů m ě d i a 0,034 g r a m ů s t ř í b r a . U ŝ z 29 m o b i l ů t a k l z e z í s k a t g r a m z l a t a , k t e r ě s e n e m u s í z b y t e ě n ě t ě ž i t z e z e m i n y . Z a p r v n í p o l o l e t í t o h o t o r o k u j s m e v c e l ě r e p u b l i c e v y b r a l i p ř e s 40 t i s í c m o b i l ů , z n i c h ě z b y š l o z í s k a t t o l i k z l a t a a s t ř í b r a , ŝ e b y t o v y s t a ě i l o n a v ý r o b u 300 z l a t ý c h p r s t e n ů a a ŝ 3 000 s t ř í b r n ý c h . U p o z o r ű u j í v ŝ a k , ŝ e p r o c e s z í s k á n í d r a h ý c h k o v ů z e s p o t ř e b i ě ŝ ů j e t e c h n o l o g i c k y n á r o ě n ý .

Takže lidé mohou zapomenout na to, že by si sami ze starých mobilů vyrobili například šperky.

*** Říká se, že stromek je třeba ohýbat, když je mladý. Zřejmě proto se zabýváte rovněž osvětovou činností, cílenou hlavně na školáky. S jakými výsledky probíhá dlouhodobý školní projekt „Recyklohraní“?**

Když se děti naučí tříditi, budou to dělat celý život. Navíc každý školák už si hraje nebo pracuje s elektrospotřebiči, a tak by

spojili Recyklohraní s projektem Věnuj mobil, který je zaměřen na sběr mobilů, žáci se tak nadchli, že se jich jen za šest měsíců nasbíralo 42 000! V jedné škole dokonce vybrali přes 30 mobilů na žáka.

*** Jak úspěšný je charitativně lačený projekt „Věnuj mobil“, díky kterému získaly děti z dětských domovů a pěstounských rodin svůj mobil?**

Dětské domovy i pěstounské rodiny vítají příležitost získat pro své děti mobilní telefony, které si jinak z finančních důvodů obvykle nemohou dovolit. ASEKOL spustil tento projekt, když jsme zjistili, že lidé v Česku mají doma v šuplících až 8 milionů nepoužívaných mobilů. Člověk se totiž často rozhodne pro nový, lepší typ a ten starý nechá ležet ladem. A právě tyto telefony získáváme pro děti bez domova. Hodně nám pomohlo zmiňované spojení projektu Věnuj mobil s Recyklohraním. A v návaznosti na úspěch Věnuj mobil jsme se rozhodli spustit i projekt Věnuj počítač, v němž vybíráme počítače a notebooky od firem, z nichž ty funkční budeme opět předávat dětským domovům.

*** Nedávno jste zahájili osvětové sportovní akci „Zahod mobil“, dočkáme se jí i v Opavě?**

Akce objíždí krajská města, takže v Opavě se bohužel neuskuteční. Nejbližší zastávka bude v Ostravě už 6. září. Právě tam začne druhá, moravská část tohoto turné, které hledá historicky prvního mistra republiky v hodu mobilem. Lidé si mohou na akci přijít zkusit hodit mobilním telefonem, soutěžit tak o nový mobil a titul mistra republiky. Zkusit si mohou i další zajímavé disciplíny, jako je zdvihání elektročinky s mikrovlnnými troubami na obou koncích, slalom mezi elektrospotřebiči na vozítku Segway a další. Závěrem dne je vždy koncert kapely Kryštof, který je stejně jako celá akce, zdarma – respektive symbolickým vstupným je přinesený elektrospotřebič. Kromě zábavy se na akci lidé dozvědí, jak a proč tříditi elektroodpad. Více o akci včetně termínů jejich zastávek naleznete na www.zahodmobil.cz.

*** Děkujeme za rozhovor.**

Václav Fišer: „Zbraně mě lákaly od mala!“

Vídet je v akci, jde z nich hrůza. Komando zakuklenců, kteří po sobě střílejí z dlouhých útočných pušek nebo ze samopalů. Je to sice jenom hra, během níž nikdo nezemře, ale vypadá až příliš autenticky, alespoň do chvíle, než zasažený zvedne ruku a volá, že je mrtev.

Tolik ve zkratce o airsoftu, který učaroval nevidomému masérovi Wellness centra Václavu Fišerovi a jeho několika, rovněž nevidomým, kamarádům z Charity Opava. Jak sám říká, okolo tohoto moderního vojenského sportu, který je založen na čestném chování hráčů a v němž se místo munice používají malé plastovo – keramické kuličky, šmejdí už dobrých osm let, kdy se o něm dověděl. Ostatně ke zbraním měl vztah od malička. Ačkoli

od roku nevidí, hračky v podobě dětských pistolek měl jako ostatní kluci a na táborech hrál rád bojovky. Airsoft je podle Václava Fišera možností, jak klukovské hry posunout blíže k realitě, a to ho od začátku velmi lákalo.

Jeden aktivní hráč jej na přímlovu kamaráda dokonce nechal zastřílet si a od té chvíle věděl, že jej zájem o airsoft již nepustí. Přelom přišel v roce 2010. „Šli jsme se s partou kamarádů a dvěma dětmi

projit se do polí. Měl jsem tehdy už airsoftovou zbraň na ruční natahování, tak jsem ji vzal sebou spolu s kuličkami a prázdnou krabičkou od lázeňských oplatek. Tu jsem pak nasadil na svou bílou hůl a děti do ní střílely. Já to zkusil také. Nejdříve to nešlo, ale pak se vedle mě postavil kamarád s druhou zbraní a já odposlouchal, kam asi míří. Najednou se i moje střely začaly zářvat do krabičky. Hned jsem přemýšlel jak to udělat, aby se tomuto sportu mohli věnovat i nevidomí,“ vzpomíná Václav Fišer.

Že to myslel od počátku vážně svědčí fakt, že hned jak se naskytla příležitost, nakoupil za vlastní peníze levné samopaly s malým výkonem a masky. S kamarády pak hledali místo, kde by se airsoftu mohli věnovat a narazili na střelnici na svatě Anně.

První střelení si dohodl telefonicky s trenérem střelců opavského Ostroje Oldřichem Gavendou. Když se dověděl, že na střelnici střílejí slepí, byl prý v lehkém šoku. Ani ve snu by jej prý nenapadlo, že by nevidomí mohli hrát takovou hru. Jak je ale vidět, všechno jde.

Letos v dubnu pak Václav Fišer se svými přáteli založil oficiální tým, který pojmenovali Airsoft opavští krtci. Kromě Václava jsou v něm

i další Charitáci – Radek Bečka, Zuzka Chamulová, Míša Marešová, bývalá obyvatelka Domu sv. Cyrila a Metoděje Alena Stanická a Eva Piskáčková, která je od počátku obětavou průvodkyní. Rovněž ochotně pomáhá s vyznačováním hrací plochy a se vším, co je třeba k hladkému průběhu každé akce.

Někteří „krtci“ trochu vidí. Ti ale používají masky s neprůhlednými brýlemi a jsou na tom vlastně hůř než nevidomí, protože jim chybí vytrénovaný sluch.

Opavští krtci nemají přirozeného soupeře, protože jsou široko daleko jediným klubem nevidomých, kteří se airsoftu věnují. Možná jsou jediní v republice.

Zatím bojují mezi sebou, ale už si vyzkoušeli i boj v Koprivnici s týmem tamní městské policie, který přistoupil na jejich podmínky a hrál poslepu.

A co přinesl tento vojenský sport nevidomému Vašku Fišerovi?

„Především relax, možnost seberealizace, zlepšení prostorové orientace a koordinace pohybu. Je to ovšem dobré i pro nácvik týmové spolupráce a hlavně je fajn být s partou bezva lidí, kteří vědí, co je to hrát fair play,“ uzavírá muž, jehož krédem je, že život se má žít a naplnit.

Charitník ve Vysokém Tempu

Od září je ve všech prodejnách obchodního družstva Tempo Opava k dostání nový časopis „Vysoké Tempo“. Zákazníci v něm naleznou spoustu zajímavých informací a také přílohu Charitník, která dosud vycházela v městském zpravodaji Hláška.

Opavané měli možnost číst Charitník na stránkách Hlášky pět let. Poté vedení města rozhodlo, že v ní náš měsíčník nadále vycházet nebude. Dle vyjádření mluvčí radnice Lady Dobrovolné se tak stalo z důvodu nespokojenosti ostatních poskytovatelů sociálních služeb, kteří chtěli stejný prostor za vlastní prezentaci.

Protože Charita Opava je největším nestátním poskytovatelem sociálních služeb a již dvacet let se na Opavsku věnuje lidem od dětského věku až po jejich poslední věci, zájem čtenářů byl velký a jejich reakce svědčily o tom, že Charitník čtou velmi pozorně. „Vždy

jsme se zaměřovali hlavně na tu část Opavanů, k nimž se informace dostávají hůře – například na chudobné, kteří si noviny nekupují z finančních důvodů, na seniory a na lidi, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením. Na osudech lidí, jimž jsme pomohli, se čtenáři mohli přesvědčit, že dostanou-li se do podobných životních potíží, mohou se na Charitu obrátit i oni,“ uvedl místopředseda Rady Charity Opava Ivo Mludek.

Opavané ale o svůj Charitník nepřijdou. Naopak, díky velkorysosti obchodního družstva Tempo Opava, má své místo v novém časopise Vysoké Tempo a dostane se tak nově i k lidem na vesnicích. Samostatně bude k mání v opavských kostelích, v charitním obchodě na Kolářské ulici, během farmářských trhů ve stánku Charity Opava a také v trafice vedle prodejny Hruška (Moravice) na Bílovecké ulici v Kylešovicích, a to zdarma. Čtenáři jej naleznou také na www.charitaopava.cz a zájemcům jej zašleme elektronickou poštou. Stačí si o to požádat na adrese: gilikova@charitaopava.cz.

Projekt „Máte doma seniora?“ na téma rehabilitační cvičení

Již počtvrté se v charitním Denním stacionáři pro seniory na Mareský ulici 36 v Opavě uskuteční setkání rodinných pečovatелů, nazvané Máte doma seniora?.

Akce proběhne ve středu 21. září v 15.30 hodin a hlavním tématem bude rehabilitační cvičení pro seniory. Přednášet bude Martin Řehulka a osobně předvede ukázky cviků, které mohou senioři vykonávat bez cizí pomoci. „Projekt Máte doma seniora? jsme zahájili v dubnu loňského roku a jeho cílem je upevnění domácí péče o seniory. Mnoho lidí se dosud obává, že by péči o blízkého, který přestal být soběstačný, nezvládli. S pomocí

dostupných terénních služeb a potřebných informací, však není třeba člověka na sklonku života umístit do ústavního zařízení. Proto považujeme za důležité, aby se rodinní pečovatелé setkávali, vzájemně se povzbuzovali a podporovali, aby si předávali zkušenosti a my jim přitom pomáháme přednáškovou činností a odborným poradenstvím,“ uvedla na závěr autorka projektu a vedoucí charitního Denního stacionáře pro seniory Jana Řehulková.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Jelikož jsem od září 2011 přijala novou pracovní nabídku, chtěla bych se tímto rozloučit s Charitou Opava v čele s úžasným člověkem, panem ředitelem **Janem Hanušem** a kolegyněmi z Radosti - **Mírkou Slavičkovou, Marií Bajuzíkovou, Zdislavou Sovadinovou** a **Yvonou Mladou**. Zároveň jim chci poděkovat za pěknou spolupráci, toleranci, shovívavost, pochození a přátelství, kterého se mi v předchozích dvou letech od těchto báječných žen dostávalo. Dále děkuji za cenné zkušenosti, rady a praktické dovednosti, které jsem během své práce vychovatelky v dílně Radost získala. Přejí stávajícím i potenciálním kolegům, zaměstnancům a klientům Charity Opava mnoho pracovních, ale i osobních úspěchů, pevné nervy a především zdraví jako z oceli.

Bc. Martina Stoklasová

Srdečně děkujeme paní **Marii STEUEROVÉ** z Milostovic za barevný televizor, který darovala k užívání klientům Domu sv. Cyrila a Metoděje. Udělala nám tím velkou radost. Zároveň jí tímto chceme také popřát ke krásným kulatým narozeninám, které oslavila 22. srpna. Paní Marie, přejeme Vám především hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody!

Zaměstnanci a obyvatelé Domu sv. Cyrila a Metoděje

••• Listárna Domovníka

Senioři, nestárněte sami!

Chtěla bych předeslat, že do Klubu sv. Anežky chodím dlouho a ráda, na akce se těším a jistě nejsem sama! Díky pracovnímu týmu, který akce připravuje, máme velmi pestrý program, setkáváme se s lidmi, od nichž se vždy něco nového dozvíme, můžeme si s nimi popovídat, zeptat se na to, co nás zajímá, někdy jedeme i mimo Opavu.

Jen za letošní půlrok jsme měli asi 25 setkání. Kromě informativních schůzek to bylo šest přednášek na různá témata, jednou jsme byli na výstavě v Obecním

domě a třikrát na poutích – na Svatém Hostýně, v Ostravě v kostele sv. Václava a na prohlídce TV NOE a kaple ostravsko-opavského biskupství.

Poslední poutí i výletem byla návštěva Jesenicka v úterý 21. června. Provázel nás otec Pavel Kuchař ze Zlatých Hor. Nejdříve nás zavedl do Horního Údolí, kostela Jana Křtitele, který je právě v rekonstrukci. Dalším místem byl kostel Jména Panny Marie v Rejvízi, kde jsme slavili mši svatou. Po obědvení a pohoštění na faře ve Zlatých Horách jsme byli pozváni na výstavu starých tkalcovských strojů, jejímž pořadatelem byl člen našeho

klubu pan Jiří Gill, který se věnuje přírodním vědám.

Velmi zajímavá byla návštěva Glucholaz, kde nás tamní pan farář provedl po jejich krásném farním kostele sv. Vavřince, který byl postaven ve 2. polovině 13. století. Došlo i na modlitbu a ztišení se v Božím stánku. Zpáteční cestu nám zpestřoval povídáním o slezské přírodě a zajímavostech Slezska pan Jiří Gill. Na závěr bych chtěla říct: „Senioři, nestárněte sami, přijďte mezi nás! Každé setkávání obohacuje náš život, čekáme na vás!“

Františka GEBAUEROVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v září

Všem kolegyním a kolegům, kteří v září slaví, přejeme lásku, štěstí a zdraví. Ať mají vždy důvod k úsměvu, ať je jim stále do zpěvu! Připijme proto na zdraví – a hlavně, ať nejsou nikdy churaví! Naše blahopřání zasíláme zářijovým oslavencům, kterými jsou **Milena ALTMANOVÁ, Jarmila FIŠEROVÁ, Milada KALLEROVÁ, Gerda KREMSEROVÁ, Jiří LAIFERT, Simona PUTANKOVÁ, Zdislava SOVADINOVÁ, Miroslava STOKLASOVÁ, Yvona STRÍLKOVÁ, Radim WACLAWIEC** a **Eva ŽÍDKOVÁ**.

Redakce

* S přáním všeho nejlepšího přicházíme blahopřát vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa **Evě ŽÍDKOVÉ** a spolupracovnicím **Miladě KALLEROVÉ** a **Simoně PUTANKOVÉ**. Nechť jim stále slouží zdravotníčko a ať je už brzy potká nějaké velké štěstíčko!

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Jako loni, tak i letos, jak nám velí tradice, přejeme Ti štěstí, zdraví a lásky co nejvíce. Ať Ti chutná jídlo, pití a slunce nechť Ti svítí, ať máš život jako sen, a to nejen v tento den! Půlkulaté narozeniny v září oslaví **Zdislava SOVADINOVÁ** z Radosti. Blahopřejeme!

Redakce

* Srdečně děkujeme za nezištnou pomoc při vydání tohoto čísla Domovníku panu **Pavlu ŠEFRÁNKOVÍ!**

Redakce

V srpnu opět navštívil Charitu Opava pan **Elmar KUTSCHER** z německého Augsburgu, který již několikrát věnoval Charitní ošetrovatelské službě kvalitní pomůcky pro seniory a nemocné. Tentokrát přivezl dvě polohovací postele, dvě antidekubitní matrace a zásobu plen pro inkontinentní pacienty. Všechny darů, které pomohou klientům v charitní péči, si nesmírně vážíme a děkujeme. Zároveň panu Kutscherovi přejeme pevné zdraví a Boží požehnání!

Brigita Pohanělová, CHOS

••• Info servis

Informujeme

• Pili zázračnou vodu

Středisko Chráněné a podporované bydlení připravilo pro své klienty opravdu zajímavé prázdniny. Kromě běžných aktivit byli i na výletech. Jedním z těch nezapomenutelných byl výlet do Klokočůvek u Oder, kde se nachází poutní místo Panna Maria ve skále (Mariastein). Tam se obyvatelé chráněného bydlení dokonce napili vody, k níž se váže krásná pověst. V dobách Švédských válek se touto vodou, vytékající ze skály, zázračně uzdravil ze smrti zraněný voják. Mlynář ze Spálova pak do skály nechal umístit obraz Panny Marie. Ten byl později přenesen do spálovského kostela. Odtud však několikrát záhadně zmizel, a to i přesto, že svatostánek byl uzamčen. Obraz pak byl vždy nalezen na původním místě. Charitní výprava si toto tajemství opředěné místo prohlédla a výlet zakončila opékáním špekáčků. Žízeň pak všichni uhasili zázračnou vodou a nezbyvá než věřit, že její účinky dodnes nepominuly a těm, kteří se napili, alespoň trochu uleví.

• Turnaj v kuželkách

Koncem srpna se na zahradě domova „Bílá Opava“ uskutečnil turnaj v ruských kuželkách. Zúčastnili se jej tamní senioři a klienti charitní sociálně terapeutické dílny Radost. Nejlepší z našich byla **Pavína Žídková**, která obsadila pěkné třetí místo a dostala nejen medaili, ale i drobné dárky. Upomínky na vydařený turnaj však dostali i všichni ostatní, kteří skončili na dalších pozicích.

Zveme Vás k nákupu v supermarketu Terno v Opavě - Jaktari

Nepropásněte

• Sběrka šatstva bude!

Na četné dotazy zaměstnanců a Opavanů oznamujeme, že také letos na podzim uspořádá charitní středisko Naděje tradiční sbírku šatstva. Datum upřesníme v příštím čísle Domovníku. Do té doby již můžete třdit nepotřebné oblečení a udělat si tak místo na nové.